

K NOZ § 118:

§ 118

Právnícká osoba má právní osobnost od svého vzniku do svého zániku.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 118 a 119

0 1 0

23/04/2014 / Admin Tým

Křížové odkazy

0 1 1

12/07/2014 / Zuzana Sonrisa

Čl. 298 quebeckého CC (k 12. 7....

0 1 0

DŮVODOVÁ ZPRÁVA K § 118 A 119

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Osnova si klade za cíl sjednotit a shrnout do kodexu základní a obecně použitelná pravidla o právnických osobách. Dosavadní stav, kdy v některých otázkách přejímá kodexovou úlohu zákoník obchodní, a to formálně (§ 761 odst. 2) i fakticky (např. úpravou v § 13 odst. 1 nebo odst. 4, v § 24 apod.), je neúnosný. Stejně tak je neúnosné stávající pojetí občanského zákoníku, který obecně upravě právnických osob věnoval mizivý počet ustanovení, neboť to generuje přebujelé a nepřehledné zvláštní právní úpravy věnované jednotlivým zvláštním formám právnických osob.

Akceptuje se, respektuje a upřesňuje dosavadní pojetí, podle něhož může být subjektem práva jenom ten organizovaný útvar, který za právníckou osobu prohlásí zákon. Vzhledem k tomu, že se zachovává u právnických osob jejich stupňovitě vznikání i zanikání, vymezené na jedné straně založením a vznikem, na straně druhé zrušením a zánikem, musí být stanoveno, že právní subjektivitu má právnícká osoba od svého vzniku až do svého zániku.

Způsobilost právnícké osoby mít práva a povinnosti a její schopnost právním jednáním je nabývat - ve shodě s koncepcí nastolenou u nás v r. 1991 - nemá být ani nadále vázána na její zvolený nebo zapsaný předmět činnosti. Osnova tedy nepřítakává doktríně ultra vires.

Není ale možné učinit co do rozsahu způsobilosti mít práva a povinnosti absolutní rovnítko mezi osobami fyzickými a právníckými, protože jsou právní jednání, která právnícká osoba ze své juristické povahy učinit nemůže (např. testovat o svém majetku nebo osvojit člověka). Jinak než její právní povahou svéprávnost právnícké osoby omezena není, protože musí být respektován princip její majetkové autonomie. Zároveň se bere zřetel na fakt, že určité právnícké osoby mohou být vlastním speciálním zákonným režimem v určitých směrech ve svéprávnosti omezeny, takže nemohou podstupovat některá jednání, která by jinak - tedy v obecném soukromoprávním režimu - vykonávat mohly. To platí např. pro veřejné vysoké školy nebo pro penzijní fondy, ale např. i pro nadace, jak se v osnově samotné dále navrhuje normovat.

Zásada majetkové autonomie platí pro právnícké osoby jako typická. V návaznosti na to se vyžaduje, aby každá právnícká osoba vedla přinejmenším spolehlivé záznamy o svých majetkových poměrech.

Zatím žádné diskuzní příspěvky